

VENNEN

1. ÅRGANG NUMMER 8 OKTOBER 1949

INDHOLD

Vore problemer	125
En dialog	127
Skal vi ha' emblem?	130
Udsigt over søen	131
Hemlös.....	132
Mere om »Byen og Søjlen«	133
Det lysner!	134
En eksklusion.....	136
Bidragsliste	136
Tegning af Henk L. Hermens, Holland	137
Til en fremmed	138
Kommentar til boglisten	139
De tre kategorier	140
Fra livets arena.....	141
Brev fra en ensom sjæl.....	142
Fra vore afdelinger.....	143

EN DIALOG

Af Homophilos

Henning sidder en efterårsaften ene i sin lejlighed i den lille provinsby og læser, mens en Mozart-symfoni lyder fra radioen. Dørklokken ringer, og Henning går ud og lukker op. Det er hans gamle ven Poul.

Poul: Godaften, Henning. Jeg måtte nødvendigvis tale med dig nu i aften. Det er endda meget vigtigt.

Henning: Jamen Poul dog! Hvad er der dog i vejen? Du ser ud til at være helt ude af flippen.

P.: Ja, det er faktisk meget pinligt, men jeg synes, jeg er nødt til det for gammelt venskabs skyld. Men ved du, at folk ude i byen siger om dig, at at du er bøsse?

H.: Hvad mener du? — Nåh! Jamen det generer jeg jo ingen med.

P.: Men du erkender altså dog, at du er på »det forkerte hold« — med andre ord, at du er et sygeligt individ, som laver skandale her i byen.

H.: Jeg skal gerne overfor dig som gammel ven indrømme, at jeg er homoseksuel, men jeg kan absolut ikke akceptere, at jeg er et sygeligt individ, eller at jeg laver skandale. Lever jeg måske ikke fredeligt og roligt uden at genere nogen?

P.: Jo, men du må da vide, at folk snakker om, at de aldrig ser dig med en pige, og de kan jo heller ikke begribe, at du har stor lejlighed og en god stilling uden at have kone og børn.

H.: Du vil da vel ikke for alvor mene, at jeg skulde lægge mit liv om af hensyn til byens sladre-kællinger? Jeg kunde godt som så mange andre gifte mig for camouflagens skyld, men kan du ikke se, at det vilde ødelægge livet for både »min kone« og mig selv?

P.: Ja, Henning, jeg kan, såmænd godt se sagen fra din side, men det er skrækkeligt, som der sladres, og Svend Erik spurgte mig i formiddags, om jeg også var degenereret. Det måtte jeg jo være, når jeg stadig kom hos en som dig. Har du ikke lagt mærke til, at flere har trukket sig tilbage fra dig? De siger alle, at du er et rart og kultiveret menneske, men de *tør* ikke omgås dig på grund af sladder, og jeg bliver jo desværre også nødt til at holde op med at besøge dig. Jeg syntes blot, jeg først måtte give dig en forklaring.

H.: Alt dette kommer noget overvældende bagpå mig. Jeg troede

ærlig talt, at I var mine ægte venner — ikke mindst du, Poul — men det viser sig altså ikke at være nok, at jeg er »rar og kultiveret«. I bedømmer mig ikke efter mine egenskaber, men efter hvad byens sladre-kællinger af begge køn mener om mig. Men det er jo meget nyttigt at vide, hvem der er ens ægte venner. Den ensomhed, som jeg nu går ind til, vil jeg tage med ophøjet ro. Jeg har en god samvittighed, og jeg har heldigvis andre steder i landet *virkelige* venner, som holder af mig, og som ikke svigter mig så lumpent — ja, LUMPENT!

P.: Nå, hids dig nu ned, Henning. Jeg forstår din triste situation og er ærlig talt også flov ved at måtte svigte dig. Men når nu alle kammeraterne kommer med spydige bemærkninger, hver gang jeg har besøgt dig, må du også forstå min vanskelige stilling. Alle kender jo hinanden her i byen, og de elsker at snadre i andres seksualliv.

H.: Ja, og gøre det meget værre, end det er! Det smukke og sjæleligt betonedede forhold, der er det primære i min homoseksualitet, skal absolut trækkes ned i skidtet. Men naturligvis — hvordan skulde folk kunne vide andet, når de bruger deres egen beskidte tankegang som målestok for andres handlinger! Men det får være, hvad det er. Langt mere smerter det mig, at *du*, som jeg havde grund til at betragte som en *virkelig* ven, vender mig ryggen, når jeg har allermest brug for dig.

P.: Jamen, Henning — jeg, jeg

H.: Må jeg lige engang igen læse for dig, hvad en ven er? Kan du huske, at du i sin tid syntes, det var så glimrende? En ven er:

En, der forstår mig, selv når jeg forholder mig tavs.

En diamant i min bekendtskabsring.

Et sikkerhedsskab, hvori jeg uden risiko kan gemme alt.

En juvel, der skinner klarest i mørke timer.

Et led i livskæden, som ikke brister, selv under de stærkeste storme.

Den første, der kommer til mig, når hele den øvrige verden vender mig ryggen.

En, der tænker mere på, hvad jeg behøver, end hvad jeg fortjener.

En bank, hvori jeg stadig kan trække tillidens, sympatiens og kærlighedens veksler.

En, som elsker sandhed og tør sige mig den, fordi han holder af mig.

En, som, når han har nået toppen af stigen, ikke glemmer mig ved dens fod.

P.: Ja, det er jo så rigtigt altsammen. Navnlig var der en sætning, som greb mig: »*Den første, der kommer til mig, når hele den øvrige verden vender mig ryggen*«. Her har jeg været på nippet til at svigte dig i aften, men nu bliver jeg hos dig. Kan du tilgive mig, Henning?

H.: Kære Poul — jeg ikke blot tilgiver dig, men jeg siger dig hjertelig tak. Så er her dog virkelig eet menneske i denne by, som har sans for livets finere nuancer og med en god og reel karakter.

P.: Du, Henning — må jeg betro dig en hemmelighed. *Jeg har den samme natur som dig.* Men jeg har kæmpet imod den og turde ikke se sandheden i øjnene. Derfor rendte jeg og fjasede med disse pigebørn, du ved nok, men det gav mig aldrig nogen tilfredsstillelse. Sjælelig set hungrede jeg efter noget andet, og jeg har tit været forelsket i dine venner, som besøger dig fra København og andre steder. Jeg har også længe haft en anelse om din indstilling, men af fejghed fulgte jeg flokkens mening og gik imod min egen natur. Nu skal det være forbi med dette hykleri.

H.: Tak for de djærve ord, min kære ven. Her har du min hånd. Forstå, at din bekendelse for mig har gjort mig meget, meget lykkelig. Nu behøver jeg da ikke at være *helt* ensom i denne snoldeby. Du var også den lokale ven, jeg nødigst vilde miste. Jeg har længe haft på fornemmelsen, at du var en følelsesfælle, men at du ikke rigtig var klar over dig selv.

P.: Ja, jeg har simpelthen ikke turdet erkende det før i aften. Men den sjælelige styrke, du viste, da jeg kom med mit frygtelige budskab ude fra byen, betog mig. Hvordan kunde du tage det så roligt, Henning? Jeg vil forsøge ikke at være ringere end dig. Hvad er det, der giver dig denne sjælelige styrke?

H.: Jeg skal ærligt indrømme, at var du kommet med dette budskab om sladderens ude i byen for et år siden, er det muligt, at jeg havde fået nervesammenbrud eller omgående var rejst fra byen trods den gode overordnede stilling, jeg har. Intet kan jage et menneske som ondsindet sladder. Men i dag blæser jeg på alle disse dumme mennesker, som kun afslører deres egen primitivitet og misundelse gennem alle de svinske uhyrligheder, de kan finde på.

P.: Ja, men det frygtelige er jo, at man aldrig får lejlighed til at demtere overdrivelserne, og andre folk tror jo, at det hele passer. Jeg spørger igen: Hvad er det, der giver dig denne sjælelige styrke, som jeg så gerne vil i besiddelse af også?

H.: Først og fremmest en god samvittighed. Jeg ved, at jeg fører et betydelig pænere privatliv end samtlige sladrekaellinger, og jeg føler mig på ingen måde ringere end »de ordinære«. Ja, jeg kan sige dig, at jeg vilde ikke engang være »normal«, selv om jeg kunde blive det, fordi jeg føler, at visse sjælelige værdier samtidig vilde gå tabt. Men der er een vigtig ting mere i denne forbindelse. De homoseksuelle har nu organiseret sig i en forening, der hedder »*Forbundet af 1948*«, og som også udgiver sit eget blad. Det siger sig selv, at sammenholdet i vor egen forening, de mange nye venner, jeg har fået på denne konto, og visheden om, at homoseksuelle fra alle samfundslag er på vej til at stå last og brast imod en uforstående omverden, må få sin gode virkning. Her har du forklaringen på den sjælelige styrke, du mener at finde hos mig. Kom med i samarbejdet, og du vil få det på samme måde!

SKAL VI HA' EMBLEM?

Der har været talt lidt om, hvorvidt vi burde have et emblem — ja, måske! Jeg har i hvert tilfælde tænkt over det og synes, at vor forenings bomærke — »håndtrykket« med firkløveret i cirklen — var udmærket, blot i meget mindre format.

Men forleden aften så jeg et selskab af herrer og damer i en københavnsk restauration — det var udlændinge — som alle bar et firkantet emblem, også med »håndtrykket«, så hvis dette *ikke* kendetegner mennesker af vor slags, dur det jo ikke for os. Men så var det måske en idé, om en tegner i vor kreds lavede nogle skitser, og vi kunde vælge os et lille smukt emblem.

Alle går jo med »noget i knaphullet« i vore dage. Jeg mener ikke, det er strengt nødvendigt, at vi skilter med vort. Vi er nok nogle stykker, der vil hæfte det på reversets bagside og kun vise det i givet tilfælde.

Vera.

Forbundets bomærke, der evt. kan bruges som emblem, er indregistreret og beskyttet her i landet.

Red.

Udsigt over søen. Fra „Der Kreis“, Schweiz

HEMLÖS

Att mista själens hem och vandra långt
och intet annat kunna hitta sen,
och finna att man glömt vad sanning är,
och tycka man är gjord av bare lögn,
och vämjas vid sig själv och hata sig —
ja det är lätt, ja det är ganska lätt.
Sorgen är lätt, men glädjen stolt och svår,
ty glädjen är det enklaste av allt.

Men den, som söker sig ett hem för sig,
får inte tro, att det finns var som helst —
han *måste* vandra hemlös någon tid;
och den som är av lögn och vill bli frisk,
han *måste* hata sig till det han kan
av sanning, som de andra få till skänks.
Vad är det värt att sörja så för det?
Vänta, mitt hjärta, och ha tålamod!

Karin Boye

Fra Karin Boye: Dikter. Bonniers 1943.

MERE OM »BYEN OG SØJLEN«

Af Basta

Som den, der først bragte Gore Vidals bog »The City and the Pillar« på tale her i »Vennen«, føler jeg et vist ansvar — ikke mindst efter, at jeg har hørt påstået, at den kun kan virke skadelig for »vor sag«. Jeg vil derfor bede om plads for en kort bemærkning.

Også jeg kan undvære hele det midterste parti af bogen, der skildrer inverteret highlife i Amerika. At det skulde være mere plat og ligegyldigt end det, vi daglig er vidne til her i København, vil jeg dog protestere imod. Det værdifulde i bogen er indlednings- og slutnings-kapitlerne. Jeg mener stadigvæk, at det første møde mellem de to drenge er troværdigt og sobert beskrevet, og jeg mener, at konsekvensen — hvad enten man kan lide kvælning eller ej — er logisk.

Jeg er uenig både med Harald Engberg i »Politiken« og Argos i »Vennen«. Engberg skriver: »Omsider møder Jim sin eneste store kærlighed igen, men Bob har svigtet broderskabet, og efter et mislykket voldtægtsforsøg kværker Jim ham hellere end at lade ham falde i hænderne på kone og børn« — Argos skriver: »Jim er, oh så jaloux, at han med de bare næver kvæler sin Bob.«

Jeg har kigget efter og set, at oversættelsen af dette springende punkt ikke er god. Jeg husker tydeligt originalen og beder læserne forestille sig en følsom ung mand, der har gennemskuet al den troløshed og alt det pjat, der dominerer den homoseksuelle verden der som her. Intet hindrer, at han stadig elsker Bob (vi er nogle, der åbenbart har taget tungere på »første gang« end Argos), og nu møder han ham igen. Han tror — og har grund til det — at hans følelser bliver besvaret, men får pludselig følgende kastet i ansigtet: »Hvad er det? Er du sådan en? En beskidt lille bøsse ikke andet end en beskidt lille bøsse!«

Synes De, Argos, mener De, hr. Engberg, at Jims reaktion er så uforklarlig? Jeg forstår den. Men jeg billiger den selvfølgelig ikke.

Ethvert genialt menneske er til en vis grad på een gang mand, kvinde og barn.
Havelock Ellis.

DET LYSNER!

I den korte tid, »Forbundet af 1948« har eksisteret, er der allerede begyndt at foregå en god ændring i offentlighedens syn på homoseksualitet. Det mærkes på flere måder, men særlig i den frisindede del af pressen, og her får det jo også sin særlige betydning. Medvirkende er måske også, at man har opdaget, at de homoseksuelle er så talrige, at de i organiseret form udgør en faktor, som det vil være uklogt at ignorere.

I september-nummeret af »Mandens Blad« har Preben Hansen skrevet en udmærket artikel med titlen »Jeg er homoseksuel«, og den er ganske på linje med de anskuelser, vi fremfører her i »Vennen«. Artiklen, som alle vore læsere bør gøre sig bekendt med, indledes således: »Han er intellektuel. Højt begavet. Respekteret som en dygtighed i sit fag. Han er mørk og bleg, har bløde, smidige fingre, en mand på omkring de 30. På sporgvognen, på gaden er han som enhver anden borger. Ingen vil bemærke noget usædvanligt ved ham. Men han er homoseksuel.«

Videre hedder det: »Til ham har naturen intet løfte om ægteskab, hjem og børn. Han er en af dem, hvis eksistens efter opfattelsen på et vist hold burde bekæmpes. I et interview med »Berlingske Aftenavis« sagde kontreadmiral Lundsteen det forleden med disse ord: »Desværre er homoseksualitet tilladt i dette land«. — I artiklens slutning står: »Jeg tror, kontreadmiral Lundsteen tager fejl, når han mener, at den orlogsgast, som for 10 eller 15 kr. går med en homoseksuel hjem, tager skade på sin sjæl. En ung mand, der kl. 2 om natten stiller sig op for at udbyde sig selv til salg, er næppe i besiddelse af en så sart sjæl, at den er i stand til at tage skade.«

En endnu større glæde for os var interviewet med den altid så forstående og menneskelige politiadvokat Aage Loting i »Politiken« den 14. august. Dette interview er det bedste, vi endnu har set af den art i et dagblad, og så var det oven i købet på en søndag, hvor oplaget er særlig stort. Vi har også grund til at vise »Politiken« taknemmelighed. Vi tillader os at gengive det afsnit, der mest angår vort forhold til offentligheden.

Efter at pengeafpresning er nævnt, spørger intervieweren, om det er, fordi den homoseksuelle er bange for, at hans natur skal blive offentlig bekendt og for omgivelsernes foragt.

— Den foragt, de homoseksuelle omgives med, er ganske misforstået. Der er nu engang folk, der har den natur, og det har der været til alle tider. Det er en fuldkommen organisk drift, som deler sig i aktive og passive seksuallølelser, akkurat som i almindelige erotiske forhold. Der findes mange højt kultiverede og intelligente mennesker, der er homoseksuelle, og som absolut ikke befinder sig på et ringere moralsk niveau end andre. Vi må ændre opfattelsen af de homoseksuelle.

— Hvordan?

— Ved at præke løs i tale og skrift mod de tåbelige tvangstanker, der udleverer dem til noget snavset og lastefuldt, og som blandt andet medfører, at volds mænd kan lade sig beskytte af »moraliske« følelser, når de slår dem ned eller stjæler fra dem.

— Er der ikke blevet flere homoseksuelle?

— Det er også en skrøne, men det kan måske synes sådan, fordi mange homoseksuelt indstillede før i tiden ikke turde bekende kulør, men ikke er så bange for det mere, efter at straffelovsreformen i 1933 ophævede forbudet mod homoseksuel omgang.

— Det er også en udbredt opfattelse, at homoseksualitet er et degenerationsfænomen, altså den udlevedes sidste nydelse.

— Lige så forkert som det andet. Som sagt har homoseksualitet eksisteret siden den grå oldtid og er et naturligt fænomen, der intet har med degeneration at gøre. Troen på, at det er gamle, udlevede, overmættede herrer, der finder nye pirringsmidler, er forkert. Jeg har i hvert fald hverken i det private liv eller i mine utallige politimæssige sager mødt nogen bekræftelse herpå. Snarere vil jeg sige, at unge mennesker kan søge ind i et sådant forhold af nyfikenhed. Men det er jo det samme med de første uægteskabelige forhold, som ofte indledes af ren og skær oplevelsestrang snarere end af erotisk lyst.

— Når man taler om homoseksualitet, tænker man altid på mænd?

— Der findes ligeså mange homoseksuelle kvinder, men det gælder også her, at de bedre forstår at skjule deres seksualliv.

— Kan angsten for det modsatte køn ikke også give anledning til homoseksuel praksis?

— Det kan være en surrogathandling. Det ved vi fra vore kostskoler, fængsler og fangelejre.

— Tror De, at forargelsen, der følger mange af de erotiske former, altid er helt ærlig?

— Forargelse er ofte misundelse, en indre galde over, at man selv kæmper mod drifter, man havde lyst til at give efter for.

— Der er folk, der mener, at man ikke taler om det, vi har drøftet i dag.

— Intet er så skadeligt som det tillukkede, som forsøget på at tie sandheden ihjel.

Red.

EN EKSKLUSION

Det bringes herved til medlemmernes kundskab, at medlem nr. 830—778, hvis for bogstaver er *O. J. H.*, boende *Absalonsgade i Odense*, er ekskluderet af Forbundet af 1948. Selvom vi ifølge optagelsesbegæringen er berettiget til at offentliggøre vedkommendes fulde navn og adresse, er dette dog en ret, vi *meget nødig* benytter os af, hvorfor det kun i yderst graverende tilfælde vil blive bragt i anvendelse.

Da herr *O. J. H.* imidlertid har søgt optagelse i Forbundet under absolut falske forudsætninger og ved en næsten psykopatisk løgnagtighed har bragt et andet medlem i en ret ubehagelig situation, har bestyrelsen fundet det påkrævet at ekskludere ham. *O. J. H.*s usandfærdige oplysninger i indlagte billetter er også meget uheldige og kan betyde en fare for eventuelle lidt mere godtroende billetmodtagere. Med ovenstående oplysninger vil vore annoncører forhåbentlig være tilstrækkeligt orienteret.

Bestyrelsen.

BIDRAGSLISTE

869—507	kr. 8,00	928—1151	kr. 2,00
A—110	» 3,00	936—1168	» 2,00
951—1212	» 2,00	932—308	» 2,00
A—1291	» 3,00	914—1096	» 15,00
A—655	» 4,00	A—1533	» 16,00
938—1200	» 7,00	910—1114	» 5,00
946—1138	» 6,00		
Provision	» 4,60		Ialt kr. 87,68
854—432	» 3,88	Tidligere indgået	kr. 1514,85
903—1103	» 4,20	Sluttet 15/9	ialt kr. 1602,53

hvorfor med tak kvitteres.

Bestyrelsen.

Sammenhold

Tegning af Henk L. Hermens

TIL EN FREMMED

Fremmede, som går forbi! Du ved ikke, hvor længselsfuldt jeg ser på dig,
for du er vist ham, jeg ofte har søgt, eller hende, jeg
ofte har søgt, (jeg ser det for mig som i en drøm).
Sikkert har jeg et sted levet et liv i glæde med dig;
jeg husker det nu, da vi haster forbi hinanden, ander-
ledes end dengang, modne og længselsfulde.
Du voksede op sammen med mig, en dreng eller en
pige sammen med mig.
Jeg spiste sammen med dig og sov sammen med dig,
dit legeme blev ikke dit alene og du lod ikke mit
være mit alene.
Giv mig glæden ved dine øjne, dit ansigt, din krop,
nu da vi går forbi hinanden, og tag til gengæld, hvad
du vil af mit, af mit skæg, af mit bryst og mine
hænder.
Jeg vil ikke *tale* til dig, men jeg vil tænke på dig,
når jeg sidder alene derhjemme, eller våger ensom
en nat.
Jeg vil vente. Jeg tvivler ikke på, at jeg jo skal se
dig igen,
og vær sikker på — så slipper jeg dig aldrig.

Walt Whitman

Fra Walt Whitman: Digte. Gyldendal 1933

KOMMENTAR TIL BOGLISTEN

Af Kawi

Kære »Vennen«!

Må jeg gøre dig opmærksom på en fejltagelse i fortegnelsen over homoseksualitet i litteraturen? Det drejer sig om Alphonse Daudet: Sappho. Denne bog har intet som helst med homo at gøre. Jeg læste den igen i går for at være ganske sikker. Den handler om en skøge i Paris og er et sidestykke til »Kameliadamen«. Den er 100 pct. heteroseksuel og indeholder ikke eet atom »lesbisk« kærlighed.

Men der er en anden bog, som bør være med i fortegnelsen, nemlig James Hanley: Dreng (fra Forlaget af 1939 — udgivet i 1942). Bogen er faktisk ækel. Den omhandler den 13-årige Arthurs sørgelige skæbne, først i dokkerne i Liverpool, senere som skibsdreng. Søfolkenes efterstræbelser gør efterhånden tilværelsen til et helvede for ham, og han ender med at tage livet af sig. Bogen er meget realistisk og rå — og søfolkene værre end dyr — så som »propaganda« for »homo« egner bogen sig bestemt ikke, dårligt nok som »oplysning«.

Af skønlitteratur, hvor der forekommer homo — omend mere periferisk — kan nævnes Michael Sadleir: Aristokrater (Gyldendal 1926) og Karin Michaelis: Familien Worm (Jespersen og Pio 1933). — Så er der noget andet. Det er »Bjørns« sidste replik i sin anmeldelse af »Byen og Søjlen«, der lyder sådan: »Vi mandlige homoseksuelle mangler stadig en pendant til Hall's »Ensomhedens Brønd«. — Det har Bjørn nu ikke helt ret i. Mon han har læst Pålman: Hvorfor netop jeg? Den er både kunstnerisk og indholdsmæssigt *fuldt* på højde med »brønden«. Jeg har lånt den til mange heteroseksuelle, og *alle* har været dybt grebet af den. Læs den!

I denne forbindelse kan det være ganske morsomt at bemærke, at bogen er oversat af fru Duurloo, som åbenbart bagefter har tænkt: »Sådan en kan jeg osse lave« — og det blev så til »Dømt til Undergang«. På sin vis er fru Duurloos bog nok så »sandfærdig« i sin fremstilling, omend ikke så flatterende som »Hvorfor netop jeg?«. Kun er det lidt uheldigt, at fruén gør sin hovedperson til sådan en kæmpe-plattenslager, som tilfældet er, da mange udenforstående let kommer til at tro, at netop

sådan er alle »homo«, og dog — en hel del sandhed er der nu i skildringen af hovedpersonen.

Jeg kommer lige i tanker om, at der jo da er en bog, som endelig må med i fortegnelsen, nemlig Motley: Lev stærkt — dø ung. Her er det homoseksuelle motiv stærkt fremtrædende — og det oven i købet på en for os »pæn« måde. Filmen — som jeg endnu ikke har set, men, kun hørt omtalt — udelader vist helt dette emne — men den er jo osse fra Amerika!

Så har jeg vist ikke mere på hjerte i dag udover at takke for »*Vennen*«, som er et godt blad, og som har sin store mission — ikke alene blandt »vore egne«, men også i høj grad blandt de såkaldte normale. Blot et lille eksempel. Min mor har i mange år været vidende om, *hvordan* jeg er, og det har pint hende meget. Kun yderst sjældent kom vi ind på det emne og hver gang til liden glæde for begge parter. Så spurgte hun mig sidste uge, *hvad* »*Vennen*« i grunden var, og så lod jeg hende læse alle numrene. Og fra det øjeblik er hele »sagen« gledet i lave. Vi diskuterer emnet på kryds og tværs og har aldrig været hinanden så nær, som vi nu er. Det var bl. a. mor, der huskede mig på, at »Familien Worm« også behandler problemet. Efter dette er du sikkert klar over, at »*Vennen*« for mig er blevet *en rigtig ven!*

DE TRE KATEGORIER

August-nummerets artikel om »Tre slags homoseksuelle« var virkelig interessant. Jeg har sjældent set en hypotetisk fremstilling, der virkede så rammende rigtig. Mon ikke arbejdet på at bringe ensomme mennesker i kontakt med hinanden vilde blive lettere, om man i fremtiden tænkte lidt mere på denne klassedeling?

Sikkert har de inverterede det sværest ude i det praktiske liv, men mon, ikke de paidophile er dem, der har det sværest med dem selv? Hvad nytter det så, at mennesker, der ikke kender dem, synes, de er nogle sørens sympatiske fyre. Alene tanken: Ja, han — eller hun — skulde bare kende mig rigtigt! kan ødelægge meget.

Må jeg iøvrigt protestere imod, at paidophile ikke kan være ven med heteroseksuelle kvinder. Det tror jeg, der er mange eksempler på, at de kan. Mon vi ikke kunde få en værdifuld diskussion om disse tre grupper her i bladet?

Basta.

FRA LIVETS ARENA

»Information« fortalte den 8. september, at det parisiske boulevardblad »Samedi-Soir« ironiserer over, at Rue de Lappe er et af de første steder, danske pariserfarere styrter sig over. Der skal nemlig være apacher og musette-dans og foregå de grueligste ting. Rue de Lappe er kort og godt blevet samlingsstedet for alverdens homoseksuelle.

☆

Landsforeningen for mentalhygiejne har udgivet en bog »Frisk mod gør arbejdet let«, hvor et af kapitlerne er skrevet af læge Jarl W. Smitt. Heri forekommer nogle sælsomme betragtninger, hvor det hævdes, at det prøjsiske mere eller mindre kæft, trit og retning-system skaber fanatisme, had, angrebslyst, sadisme, forfølgelse af jøder — og homoseksualitet. Det første skal nok passe, men det sidste er noget fornærmeligt nonsens.

☆

»Ekstrabladet« bragte den 13. juli en artikel om den svenske forfatterinde Karin Boye, som en forårsdag i 1941 blev fundet død for egen hånd i en skov i nærheden af Alingsås. Det fremgår af artiklen, at den unge kvinde måtte udkæmpe hårde sjælelige kampe som følge af »en forbudt forelskelse i en harmonisk smuk ung kammerat af hendes eget køn«.

☆

Ifølge dagspressen har en 19-årig ung pige fra en af Københavns omegnskommuner i løbet af det sidste år på et københavnsk hospital gennemgået 3 operationer, hvorefter hun har skiftet køn og er blevet til en mand. Operationerne er lykkeligt overstået, og vedkommende har ændret navn fra Annie til Arne. Den unge mand passer i dag sit arbejde normalt. — Mere står der ikke i avisen, men der må i dette tilfælde have været tale om en hermafrodit.

☆

Det viser sig gang på gang, at folk hænger sig altfor meget i kønsspørgsmålet, som slet ikke er så fundamentalt, som de tror. Tilførsel af passende hormoner kan hurtigt ændre hele billedet. Således oplyser dr. med. vet. Johs. Moustgaard til »Social-Demokraten«, at der i Australien vokser en bestemt kløverart, hvis indhold af hormoner har stor indvirkning på dyrenes mælkeydelse og frugtbarhed. Nydt i passende mængde kan denne kløverart få selv handyr til at malke! Man er med andre ord godt på vej til at have foretaget en kønsændring ad denne enkle vej.

☆

I »Politiken«s søndagstillæg den 28. august fortælles om den 27-årige Adam Oehlenschlägers besøg hos selveste Goethe i Weimar. Den 16. juli 1806 skrev han følgende hjem til sin forlovede: »Jeg kan uden pral sige, at Goethe fik mig bestandig kærere. Engang, da vi var alene sammen, var det umuligt andet end falde Goethe om halsen og kysse ham, hvilket han hjerteligt gengældte og sagde med varme: »Lieber Däne! Ihr meint's auch treu und gut in der Welt« ... Voss

Odense:

Odense-afdelingen har foreløbig udsendt 116 brochurer til følelsesfæller på Fyn efter opgivne adresser. Til gengæld kommer der stadig nye medlemmer og abonnenter på »Vennen«. Vi håber, at efteråret og vinteren vil bringe tallet yderligere i vejret.

Fra afdelingens start den 8. maj og til 1. september har vi modtaget et samlet beløb på 129,80 kr., som vi siger hjertelig tak for. Det vil blive anvendt til gavn for vor lokale virksomhed. Bidragene fordeles sig således:

E. B.	22,00 kr.	870-338	32,00 »
847-576	23,80 »	046	50,00 »
857-943	2,00 »		Ialt 129,80 kr.

Vi efterlyser gode ideer fra medlemmerne med hensyn til arrangementer i vinterens løb. Forslag modtages med taknemmelighed. Måske vilde det også være en god idé, at Odense-afdelingen arrangerede en tur til klubaftenerne i København. Vi må så påtage os at ordne det med logi i hovedstaden. Måske nogle af vore kolleger i København kunde tænke sig at huse en fynbo en enkelt nat?

Endelig vil vi gerne henlede opmærksomheden på vor adresse: Forbundet af 1948, Odense-afdelingen, poste restante, Odense. Hertil kan alle henvende sig, som ønsker kontakt med afdelingens bestyrelse. Det gælder både gennemrejsende gæster og følelsesfæller fra hele Fyns stift.

Bestyrelsen.

Husk udflugten lørdag den 8. oktober i Odense-afdelingen. Indbydelse er sendt direkte til alle medlemmer. Der kan ventes en meget fornøjelig aften udenfor byen og under private former. Vær med til at gøre vort første arrangement til en stor succes. Nye medlemmer optages.

Flere afdelinger ønskes.

Forbundet ønsker gerne afdelinger oprettet i Oslo, Stockholm og Århus. Interesserede, som vil hjælpe os hermed, bedes henvende sig til hovedbestyrelsen. Det er vort ønske, at »Vennen« efterhånden skal blive et virkelig interskandinavisk tidsskrift med redaktører i hvert land. Når tilslutningen er stor nok fra Norge og Sverige, så »Vennen« kan udvides, vil disse lande få deres egne sider i bladet på deres egne sprog og redigeret af deres egne landsmænd. I de kommende måneder må vi sætte alle sejl til, så de helt store resultater kan nås.

Hovedbestyrelsen.

»Vennen« udgives af »Forbundet af 1948« og udkommer 10 gange om året. Abonnement kr. 6,00 pr. halvår og kr. 12,00 pr. helår, kan indbetales på postkonto 727 15, c/o »Forbundet af 1948«, postbox 809, København Ø. Bladet tilsendes abonnenter i lukket kuvert. Al post vedr. foreningen og bladet sendes til »Forbundet af 1948«, postbox 809, København Ø. Redaktionen slutter den 5. i måneden. Redaktører: »Homophilos« og A. J. Madsen (ansvarshavende), postbox 809, København Ø. Trykt i »Firmatryk«, København, Søborg.

Takst: 20 øre pr. ord, som vedlægges i frimærker samtidig med bestillingen. Indsendes til »Forbundet af 1948«, postbox 809, København Ø, senest den 20. i måneden.

Svar til nedenståendeannoncører sendes til postbox 809, København Ø, med angivelse af annoncens mærke. Indsend billetter i dobbelt kuvert, og vedlæg upåklæbet porto til viderebefordring i den yderste kuvert. Fra udlandet må medsendes internationale svarkuponer i stedet for frimærker.

Alle søgte maskuline venner i september-nummerets annoncer. Det er synd for de feminine. Jeg foretrækker den feminine, forfinede type, som dog ikke må være krukke. Findes der en sådan sympatisk ung mand mellem 20 og 30 med gode interesser, som vil være ven med mig? Er selv 42 år, men meget ungdommelig i sind og skind. Bor i provinsen. Billet mrkt.: »O. 130«.

Silkeborg. Kultiveret ung mand, 24 år, egen lejlighed, slank, blond, 175 cm høj, søger venskab med herre fra Århus. Dog absolut ingen betingelse. Alder og udseende er underordnet, blot vedkommende er dannet, positiv indstillet overfor varigt venskab. Interesser: Alt hvad der er opbyggende, samt hjemlig hygge. Billet mrkt.: »O. 131«.

Gartner kan få plads som bestyrer eller kompagnon. Brev, anbefalinger og billede. Det sidste betyder ikke så meget, men en dygtig mand og en god mand skal det være. Billet mrkt.: »O. 132«.

Rolig ung mand fra Jylland ønsker forbindelse med jævnaldrende, pæn ung mand, 25—30 år. Gerne fra Ålborg. Ikke feminin. Billet med foto mrkt.: »O. 133«.

Dobb. værelse i København for tilrejsende. Kr. 10,00 pr. nat. Billet mrkt.: »O. 134«.

Ålborg. Ung mand først i tredive med eget hjem søger en ven og kammerat, for hvem et godt hjerte og hyggeligt kammeratskab betyder noget. Jeg er arbejdsmand, ikke særlig smuk. Evt. en, der kunde tænke sig at dele lejlighed med mig. Alder ca. 30 år. Billetter med foto, der returneres, »O. 137«.

Forretningsmand, ca. 30—40 år, tro, reel og pålidelig, med udpræget forretningstalent, søges som medarbejder ved detail- og en gros forretning, dels som repræsentant og dels som bestyrer af annekstforretning. Løn efter overenskomst. Billet mrkt.: »Jylland O. 135«.

Provins københavnner, 30 år, selvstændig forretningsmand, høj, slank, ikke feminin, søger bekendtskab-venskab med ældre, rolig, gerne korpulent og ikke over 175 cm høj herre, der kan lide god musik, teater, naturen (bilture) og hjemlig hygge. Billet mrkt.: »O. 136«.

Sønderjylland. Hvorfor altid alene? — Findes der ikke en ung mand i alderen fra 20—40, som kunde tænke sig at dele livets sorger og glæder med mig? Jeg er sidst i tredive. Vedkommende må være stabil, soigneret og samvittighedsfuld. Svar, helst med foto, til billet mrkt.: »O. 129«.

B Ø G E R

nye og antikvariske

MALERIER . FYLDEPENNE

SPECIALITET:

Seksual-litteratur

køber bladets læsere med fordel hos os, idet vi ikke alene er billigst kontant, men også på rate. Intet ratetillæg. Forlang boglister.

10 procent af forlagets salg til læserne, uanset den enkeltes køb, tilgår Forbundet af 1948.

Send Deres ønsker og bestillinger til:

Forlaget »AKTUEL LITTERATUR«

Postbox 3 ✕ Nørresundby

Forbundets landsformand søger beskæftigelse ved kontor el. lign. i København fra 1. oktober. Tilbud direkte til *Lundahl Madsen, Postbox 124, Ålborg*. Alt har interesse.

Odense. Selvstændig forretningsmand, 45 år, egen lejlighed, ønsker varigt venskab med jævnaldrende herre. Gerne uniformsmand, ikke feminin. Foto, som returneres, til billet mrkt. »S. 100«.

Yngre mand i provinsen, 44 år, maskulin, søger ven mellem 20 og 30. Interesser: Musik, sprog og litteratur. Billet, helst med foto, mrkt. »S. 101«.

Ung mand, 27 år, med egen lejlighed, søger varigt venskab med maskulin type. Kun alvorligt mente breve med foto, der returneres, ønskes. Billet mrkt. »S. 102«.

København. 32-årig akademiker, interesse bl. a. musik, søger forbindelse med mand med evner og interesse for varigt venskab. Billet mrkt. »S. 103«.

Rolig, kultiveret ung mand, 30 år, søger 25—30-årig hyggelig, stabil ung mands venskab. Helst fra København eller omegn. Interesser: Teater, Film og hjemlig hygge. Billet med foto, der returneres. Billet mrkt. »S. 104«.

København. Ensom ung mand, 29 år, maskulin, savner en god kammerat. Ikke feminin. Svar med foto i billet mrkt. »S. 105«.

Svensker i 25-årsalderen ønsker korrespondance og venskab med høj, kraftig ven i 30-årsalderen. Helst bosiddende i Sverige; dog ingen betingelse. Billet mrkt. »S. 106«.

Sjælland. 43-årig kontormand, provinsianer, søger kultiveret, maskulin kammerat, 25—40 år. Breve gerne med foto, til billet mrkt. »S. 107«.

Søger, så skal du finde, siger man. Det vilde være dejligt om jeg herigennem »Vennen« kunde finde en virkelig god ven (ikke feminin), ca. 30—40 år. Er selv 30 år, af alm. højde, mørk og slank, og med et lyst sind (ikke feminin). Alsidige interesser. Billet mrkt. »S. 108«.

Ung mand, 172 cm høj, blå øjne, lyseblond med et tiltalende ydre og væsen, ønsker bekendtskab med høj ung mand, 25—30 år. Billet mrkt. »S. 109«.

Gårdejer fra Midtsjælland, bor midlertidig i Kolding, 50 år, søger bekendtskab med rolig, stille og beskeden yngre mand. Mål: varigt venskab. Billet mrkt. »S. 110«.

Annoncepriser: 1/1 side 85 kr., 1/2 side 45 kr., 1/4 side 25 kr. og 1/8 side 15 kr.
For 5 og 10 indrykninger henholdsvis 10 og 25 % rabat.